

χαίαν κριτικὴν ἔκδοσιν. Παρὰ μόνῳ τῷ Εὐριπίδῃ πλὴν τῆς παραδόσεως τῆς ἐννέα δράματα περιλαμβανούσης ἐπιτετημένης ἔκδόσεως ἔχομεν καὶ ἑτέραν παράδοσιν μετοχετευθεῖσαν ἐκ τῆς ἀρχαίας καὶ καθολικῆς ἔκδόσεως, παρὰ δὲ τῷ Αἰσχύλῳ καὶ Σοφοκλεῖ λείπει ἡ διάφορος αὕτη παράδοσις. Ποίαν δύναμιν ἔχει τοῦτο, ἐπιχειροῦμεν νὰ καταδείξωμεν ἐν ἐνὶ παραδείγματι. Ἐν Εὐριπίδου Μηδ. 816 παρέχει ἡ παράδοσις τῆς ἐπιτετηθείσης ἔκδόσεως

ἀλλὰ κτανεῖν σὼ παῖδε τολμήσεις, γύναι;

Τίς θὰ ἐτόλμα νὰ μεταβάλῃ ἐνταῦθα, ἐὰν ἡ ἑτέρα παράδοσις μὴ παρεῖχε σὸν σπέρμα ἀντὶ σὼ παῖδε; Ὅμοιον παράδειγμα ἔχομεν καὶ ἐν Αἰσχ. Ἀγ. 682, ἐνθα τὰ χειρόγραφα φέρουσιν

εἰ δ' οὖν τις ἀκτὶς ἡλίου νιν ἱστορεῖ
καὶ ζῶντα καὶ βλέποντα κτέ.

Καὶ ἐνταῦθα οὐδεμίαν ἀφορμὴν πρὸς ἀμφιβολίαν περὶ τοῦ ὀρθοῦ τῆς παραδεδομένης γραφῆς. Ἄλλ' ὅμως ὁ Ἡσύχιος, ὅστις διὰ τοῦ Διογενιανοῦ ἀνέρχεται εἰς τὸν Δίδυμον καὶ δι' αὐτοῦ εἰς τὰς Ἀλεξανδρεωτικὰς Λέξεις, ἔχει τὴν γλῶσσαν «χλωρόν τε καὶ βλέποντα ἀντὶ τοῦ ζῶντα», ἣτις προφανῶς ἐλήφθη ἐκ τοῦ ἄνω χωρίου τοῦ Ἀγαμέμνονος καὶ ἣτις κατὰ πάντα πιθανὸν λόγον θὰ διεσάζετο ἡμῖν, ἐὰν πλὴν τῆς ἐπιτετημένης παραδόσεως προύκειτο ἡμῖν ἐν χειρογράφοις, ὡς παρ' Εὐριπίδῃ, καὶ ἡ παράδοσις τῆς τῶν Ἀλεξανδρέων καθολικῆς ἔκδόσεως. Ἐνεκα τούτου ὁμολογοῦμεν, ὅτι ἡ μάλιστα ὑπὸ τοῦ Heimsoeth ἐν πολλαῖς πραγματείαις (Die Wiederherstellung der Dramen des Aeschylus 1861, Die indirekte Ueberlieferung des Aeschylischen Textes 1862, Kritische Studien zu den griechischen Tragikern 1865, καὶ De diversa diversorum mendorum emendatione ἐν ἑπτὰ πραγματείαις δημοσιευθείσαις ἐν ἔτεσιν 1866—1874) ἀσκηθεῖσα μέθοδος, καθ' ἣν αἱ γλῶσσαι τοῦ Ἡσυχίου ἀντικαθιστᾶσι τὰς ἐν τοῖς χειρογράφοις διασωθείσας συνήθεις ῥήσεις, εἶναι μὲν ἐν τοῖς καθόλου δικαία, ἀλλ' ὅμως πολλάκις οὐδεμίαν ἀσφάλειαν τῆς διορθώσεως παρέχει καὶ ὁ λόγος τῆς τοῦ κειμένου